గేదె గొలుసు విప్పదియ్యాలని ప్రయత్నించారు. కానీ అది రాలేదు. ఆ మంటల సెగకి తట్టుకోలేక సావిడి లోపల వాళ్ళు బయటకు వచ్చేసేరు.

వీరయ్య పిచ్చి ఆవేశంతో గమిడి గేదె దగ్గరకు వెళ్ళాడు మంటల సెగకు తట్టుకోలేక గమిడిగేదె కట్టు కొయ్య చుట్టూ చిందులు వెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. వీరయ్య ఎంత ప్రయత్నించినా గొలుసు వూడి రాలేదు. కప్పు కూలేందుకు సిద్ధంగా వుంది.

సావిడి బయట జనం కేకలు పెట్టడం మొదలుపెట్టారు. వీరయ్య ఎంతసేపటికి బయటకు రాకపోవడం చూచి ఇద్దరు లోపలకి వెళ్ళి బలవంతంగా వీరయ్యను బయటకు లాక్కొచ్చారు.

కప్పుకూలింది.

గమిడి గేదె పెద్దగా అరుస్తూ ప్రాణాలను విడిచింది.

రంగమ్మ శోకాలు మొదలుపెట్టింది.

"నీ కసి తీరిందిగా..ఎప్పుడూ లేంది దాన్ని ఇనుప గొలుసుతో కట్టేశావ్..పొద్దున్న దాన్ని సావబాదావ్! దానికి సిచ్చ పడాలన్నావుగా! మంచి సిచ్చేపడింది"

వీరయ్యకు నోటివెంట మాట రాలేదు.

-బద్దిగం పాండురంగారెడ్డి

(కరీంనగర్)

చీర

శివశంకర్ స్టేషన్‌కు చేరేసరికే ట్రైన్ ఆగివుంది. ఓ ప్రక్క చల్లని శీత గాలులు వీస్తున్నప్పటికీ చిరుచెమటలు పట్టాయి అతని నుదుట మీద. గబగబా ఒక్కో బోగీ చూసుకుంటూ గార్డు కంపార్ట్‌మెంట్ దాకా వెళ్లేడు. తిరిగి అన్ని బోగీలు చూస్తూ ప్లాట్‌ఫారం అంతా కలియజూసేడు.

'వస్తానందే..రాలేదా? నేను రాలేదని ఆటోలో గాని ఇంటికి వెళ్లిపోయిందా' అంతరంగంలో మధనం. మరోసారి ప్లాట్‌ఫారం అంతా చూసి వెనుదిరిగాడు శివశంకర్. వీధి మలుపు తిరిగేసరికి ఇంట్లో లైట్లు వెలుగుతూ కిటికీలోంచి కనిపించాయి. 'హమ్మయ్య వచ్చేసిందా' అనుకుంటూ గబగబా చేరి..

"సౌదా..సౌదా..వచ్చేసావా..నేను వస్తానన్నాగా..ఓ క్షణం వెయిట్ చెయ్యలేకపోయావా"

"ఆ ..తమరు ఎ.సి.కారు తీసుకొని వస్తారనీ నిరీక్షిస్తూ వుండేదాన్ని"

"అదేంటి సౌదా..అంత కోపంగా వున్నావు. ఒక్కక్షణం ఆలస్యం అయినందుకే అంత కోపమా" అని బ్రతిమాలే ధోరణిలో అన్నప్పటికీ ఆమె ఇసుమంతైనా జాలి చూపలేదు.

అసలే తెల్లగా వుండేమో కోపంతో ఆమె కళ్లు..బుగ్గలు ఎరుపెక్కేయి.

ఆమెను కోపం మూడ్‌లోంచి జాలీ మూడ్‌లోకి తేవాలనుకొని "అనుర సంధ్యవేళ..ఉసురు తగలనీకుమా దేవీ" అంటూ పాట అందుకున్నాడు. "ఆపుతారా మీ కాకిగోల మీరేం ఎస్.పి. అనుకున్నారా ఏం" అంటూ రుసరుసలాడింది.

"ఆయన ఒక్క ఎస్.పి. నే.. నేను ఎస్.ఎస్.పి. మేడం..అంటే శివశంకర్ ప్రసాద్" అన్నాడు నవ్వుతూ..మాటలు మారుస్తూ.. "ఇంతకీ సంక్రాంతి పండగ బాగా జరిగిందా"

"ఆ..జరగదూ..తమరు రానంత మాత్రాన పండగ ఆగిపోతుందా..ఏం..."

"సారీరా..వద్దామనే అనుకున్నా. నీకు తెలీనిదేముంది చివరి క్షణంలో బాస్ పని అప్పజెప్పాడు. అందుకే నేను మరి రాలేక చీర పంపించేసా..బాగుందా?"

"ఆహా..అదో చీర..మీదో టేస్టు. సిగ్గు సిగ్గు ఆ చీర కట్టుకుంటే..వీధిలోకి తోటకూర అమ్మేదీ..అలాంటి చీరే..ఇవాళ ట్రైన్‌లో శనగకాయలమ్మేది అదే చీర...గొప్ప చీర పంపారు" అనేసరికి పాపం తలవంచుకున్నాడు శివశంకర్.

ఆ రాత్రంతా ముభావమే..ఒకటి రెండుసార్లు చెయ్యి వేసినా పాపం కనికరించకపోయేసరికి మూడంకె వేసి నిద్రలోకి జారుకున్నాడు. తెల్లారినా ప్రతికూల వాతావరణమే..సహాయ నిరాకరణే...మౌన పోరాటమే....ఇక ఈ మౌన పోరాటాన్ని భరించలేక క్షమాపణల మంత్రాలను వల్లె వేసి ప్రాధేయపడగానే కొంచెం చలించింది. హమ్మయ్య అనుకొని కంటిన్యూ చేసాడు. "సౌదా..నన్ను క్షమించు. ఇక మీదట నీకు నచ్చిన చీర నువ్వే ఎంచుకో. ఎంత ఖరీదైనా ఫరవాలేదు. అంతేకాని ఇలా మౌనంగా వుంటే నేనుండలేను" అనేసరికి సౌదామని మనస్సు కరిగి లేచి గబగబా గదిలోకి వెళ్లి బీరువాలోంచి చీరని తీసుకొని వచ్చి, "ఈ చీర చూడండి, ఎంత బాగుందో, మా పుట్టింటి వారు పెట్టింది. ఈ రంగు చీర మా వీధిలో ఎవ్వరి దగ్గరా లేదు" అంది మురిసిపోతూ చీరని చూపిస్తూ.

"చాలా బాగుందిరా" అంటూ కౌగిలిలోకి లాక్కున్నాడామెను.

* * *

ప్రతిరోజు ఆఫీసు నుంచి అరగంట ఆలస్యంగా వచ్చే తను ఆరోజు ఓ గంట ముందుగానే వచ్చేసాడు. గుమ్మంలోకి అడుగుపెట్టేసరికి..

ఇంట్లోంచి పనిమనిషి బయటకు వచ్చింది. ఓ క్షణం నోరుతెరిచి కళ్లు పెద్దవి చేసి అలా ఓ నిముషం ఆమెనే చూస్తూ లోపలికి అడుగుపెట్టి "సౌదా..సౌదా..ఏంటోయ్ మీ పుట్టింటి వారిచ్చిన చీర పనిమనిషికిచ్చేసావు. అప్పుడే అది సింగారించేసింది కూడానా.." అనేసరికి.

"అదీ అలాంటి చీరే కొనుక్కుందండీ"

మూతి సున్నాలా చుట్టి, మాటలు సాగదీసి చెప్తూ తలవంచుకొని అతని గుండెల్లో దూరిపోయింది సౌదా..ఉరఫ్ సౌదామని.

-భళ్ళమూడి నాగరాజు

(రాయగడ, ఒరిస్సా)